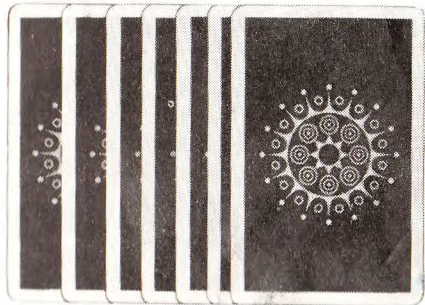

BRIDGE

- MAGASINET

Gode kort på hånden — med den lette glid

DAMM OG ØBERG SAMARBEIDER!
Nå får De også Øbergs internasjonalt berømte spillkort — kjent for fantastisk glid, takket være den perfekte plastlakkeringen.
Sett ekstra farge på spillkvelden med Øbergs kvalitetskort.

Øberg
DAMM

Tore Sandgren:

**Da verdensmesterskapet
hang i en tråd**

William B. Herseth:

De nye bridgelovene

Rolf Bøe:

**Slik spiller De i
lagkamper**

♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦

BRIDGE FESTIVAL

♥ ♣

♦ på ♠

♣

Rold Stor-Kro

♥

♠ For andet år arrangerer vi en hel uge med bridge og anden under-
holdning. — Bridge-festivalen starter mandag d. 27. januar 1964 med
♥ et get-together-party, og de følgende dage bridgeturneringer, musik ♣
og dans, teatertur til Aalborg m. m.

♦ Ring el. skriv efter brochure. — Tlf. Gravlev 60 081—18911). ♠

♣ Postadresse Rebild pr. Skørping, Danmark. ♥

♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦

BRIDGE-magasinet

Nr. 6 - 1963

Innhold

Side Redaktør: Rolf Bøe.

Da verdensmesterskapet hang i en tråd 4

Tore Sandgren — kjent svensk bridge-journalist gir en uhøytidelig rapport fra verdensmesterskapet i St. Vincennes

De nye bridgelovene 8

William B. Herseth har gjennomgått de nye bridgelovene

Den fineste formen for bridge 8

Rolf Bøe fortsetter sin serie om lagkamper

Vi ser på noen spill 22

Organ for Norsk Bridgeforbund.

Redaksjon og ekspedisjon: Nils Rømming's Forlag (tidligere A. M. Hanche Forlag), Kongensgate 4, Oslo. Postboks 277. Telefoner: 41 21 81 — 41 04 24. Postgiro 138 16. Bank: Christiania Bank og Kreditkasse. Bankgiro: 428/163.

Utkommer med 10 nr. i året.

Neste nummer:

Abonnement: Kr. 25 for medlemmer av klubber tilsluttet Norsk Bridgeforbund, andre kr. 30. Sverige 25 sv kr. Danmark 35 d kr.

Vi innbyr leserne til å komme med kommentarer til de nye bridgelovene. Innleggene vil bli trykt i neste nr.

Trykk: Gunnar A. Nielsen Boktrykkeri.

Da verdensmesterskapet hang i en tråd

Når jeg i begynnelsen av februar i år fikk et brev fra Bridgemagasinet, hvor jeg ble bedt om å «skrive noe», ble jeg så smigret at jeg la ytterligere noen tommer til min vekst. Dermed slo jeg min egen rekord, og passerte med letthet to metersgrensen. Men gleden ble dessverre ikke langvarig, og jeg sank fort tilbake til den i passet angitte lengden. Hva skulle jeg egentlig skrive om?

Det er jo slik at man nesten utelukkende sysler med bridgen hjemme i Sverige, og det kan neppe interessere noen andre, selv om det kanskje kan ha sin interesse for svenskene. Ikke fordi det ikke skulle være nødvendig med bedre og større utbytte mellom de skandinaviske landene, det er egentlig svært lite vi vet om hva som hender rett utenfor våre egne grenser.

Så i dag kom jeg på en ting som kanskje kan ha mer enn vanlig interesse, nemlig noen spill fra verdensmesterskapet i St. Vincent. Så vidt jeg så, var ingen norsk journalist til stede, så noen spill hvor verdensmesterskapets skjebne hang i en tråd, har kanskje nyhetens interesse.

Turneringen ble arrangert på et luksushotell som het Billia, og lå i skyggen av Alpene. Hvor navnet kom fra, vet jeg ikke, og med tanke på prisen burde det vel heller hett Dyria. Helt fra begynnelsen av virket organisasjonen så improvisert at man begynte å lure på hvordan det skulle utvikle seg.

Etter programmet skulle man for eksempel foreta loddtrekning og gå gjennom meldesystemene kl. 11 om formiddagen før turneringen skulle begynne. Det er jo alltid spennende, så jeg gikk dit. Imidlertid kom det ingen andre, og ingenting i det hele tatt hendte den første timen. Først senere på dagen fikk jeg vite at dette møtet allerede var holdt — kvelden før.

En utflukt skulle starte klokken tre om ettermiddagen. Roman Skoruopo fra Finnland og jeg kom skandinavisk punktlig. Etter en halv times venting fikk vi på grunn av forespørsler rede på at man hadde gitt seg i vei klokken halv tre isteden. Nå ja, alt det der jevnet seg ut etter hvert. I stedet for å begynne for tidlig, startet spillet gjennomgående for sent. Den kvantitativt store turneringsledelsen hadde glemt å ta hensyn til sneglene og skilpaddene.

«Sneglene» var amerikanerne Jordan og Robinson, mangeårige innehavere av den amerikanske langsomhetsrekorden. «Skilpaddene» var som man forstår, de europeiske mestrene på området, Ghestem og Bacherich. Kampen om verdensmesterskapet i sent spill mellom disse to parene var lenge både hård og jevn, men ble dessverre aldri tilfredsstillende avgjort. Konkurransen måtte avbrytes etter noen dager, da en ubarmhjertig ledelse grep inn og utdelte advarsler, og truet med enda verre ting hvis synderne ikke bedret seg.

Bridgerama ble arrangert i to loka-

Tore Sandgren er en av Sveriges fremste bridgejournalister — medarbeider i bl.a. dagsavisen Expressen og i Bridge-tidningen. Bridge-magasinet har bedt ham skrive en artikkel for norske lesere, og her er bidraget. Det dreier seg om verdensmesterskapet — Bridgerama — i St. Vincent.

ler, en for hver kamp. De første dagene kunne det være vanskelig å følge med, fordi de lampene som «pianisten» slukket etter hvert ofte hadde svært lite med de kort å gjøre som ble spilt. Etter hvert kom imidlertid arrangementet inn i en ny fase, og siden gikk faktisk alt som smurt. Møter, utflukter og kamper begynte på den tiden det var fastsatt i programmet, og det hele gjorde faktisk at vi fikk inntrykk av effektivitet og punktlighet.

I et intervju uttalte den amerikanske lagkapteinen at han mente laget hadde hatt utur, blant annet hadde italienerne tjent på en melding utenfor tur, istedenfor å tape på det, noe som er mer alminnelig. Spillet så slik ut:

♠ kn-6 ♥ 8-7-6-4-2 ♦ K-kn-10-7-6-5 ♣ —	♠ E-8-7-2 ♥ K-D-kn ♦ E ♣ E-9-8-7-4
♠ — ♥ E-10-5 ♦ D-9-4-3 ♣ K-kn-10-6-5-2	♠ K-D-10-9-5-4-3 ♥ 9-3 ♦ 8-2 ♣ D-3

Syd ga og Øst-Vest var i sonen.

Med amerikanerne Jordan — Robinson Nord-Syd åpnet Syd med tre spar, og Nord gikk rett i seks spar. Vest startet med en liten hjerter og Øst tok

esset og skiftet til kløver konge. Noe annet kort å velge på, har han selvsagt ikke, og denne gangen betet det kontrakten, som vel hadde vært verdt en bedre skjebne.

I Bridgerama åpnet Chiaradia med to spar som Syd. Forquet som Nord meldte tre kløver og Syd meldte tre spar. I denne situasjonen protesterte Schenken, som satt Øst. Han hadde ikke meldt enda. Turneringslederens dom ble at hvis Øst passet, skulle det ikke være noen straff, men hvis han meldte noe annet, skulle Nord være avstengt en runde.

Øst doblet og Syd endret meldingen til fire spar. Leventritt som Vest meldte fem ruter, og Nord var tvunget til å passe, ellers hadde nok italienerne også vært i seks spar, og det på kortere tid enn det går an å si det. Øst passet og Syd doblet. Vest gikk nå over til fem hjerter, og ettersom motstanderne var i sonen, doblet Nord. Det ble to betet, men burde vært flere, idet det italienske forsvaret sluknet etter hvert.

Visst var det hårdt for amerikanerne å tape spillet, men jeg kan ikke holde med dem at det har noe med utur å gjøre. Øst har da ikke stort å doble opplysende på, og hvis det var ment som en straffedobling for å vise kløver, så var i det minste ikke Vest klar over dette. Når Vest så melder fem ruter, får man vel si at han har vist kortene sine til grensen av deres verdi.

Så kommer vi etter min oppfatning til det kritiske punktet. Når fem ruter kom frem til Syd, doblet han. Den minste tankevirkosomhet fra Vests side måtte fortelle at Syd doubler for å gi sin partner en sjanse til å melde. Nord har etter italiensk oppfatning vist en sterk hånd ved tre kløver, og har siden vært tvunget til å passe. Noen straffedobling av fem ruter kan det derfor ikke være tale om. Heller ikke synes jeg at Vest skulle ha noen tilleggsverdier, og spesielt ikke fordi Øst passet ut fem ruter.

Man må derfor spørre seg selv hva Leventritt tenkte på når han meldte fem hjerter i sonen, og ga motstanderne en sjanse til å fri seg fra grepet.

Man kan jo spørre seg hva Schenken tenkte da han doblet tre kløver. Hvis De tror som jeg, så tok han en sjanse på å utnytte Chiaradias melding utenfor tur til sin egen fordel. En melding som virkelig «backfured» for å tale amerikansk.

Det neste spillet ble også dyrt for USA — om det har med tur eller utur å gjøre, overlater jeg til mine lesere å dømme:

♠ 7-6-5-3
♥ kn-7-2
♦ kn+4
♣ K-kn-10-8

♠ K-9-4-2
♥ E-D-4
♦ E-D-10-3
♣ E-6

♠ E-D
♥ 10-3
♦ K-9-8-7-6-5-2
♣ 5-2

♠ kn-10-8
♥ K-9-8-6-5
♦ —
♣ D-9-7-4-3

Belladonna og Pabis-Ticci meldte som Øst-Vest:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	1 ♦	1 ♥	2 gr
pass	3 ♦	pass	4 gr
pass	5 ♦	pass	5 gr
pass	6 ♦	pass	7 ♦
pass	pass	pass	

Vest resonnererte vel som så at når Øst skal ha en åpningshånd, eller i det minste noe som minner om en åpningshånd, må han vel ha ruterkongen ved siden av esset sitt. Og skulle det tross alt mangle noe stikk, burde en hjerterfinesse lykkes etter Syds melding å dømme. Som sparene satt, var det ikke nødvendig med noen finesse, kontrakten sto som et seil i sommebrisen.

Hvor amerikanerne Nail — Jacobi satt Øst-Vest ble det ikke åpnet på Østs plass. Vest åpnet med en ruter, og lengre enn til en lilleslem kom de ikke. Det er vel ikke mye mer å si om dette.

Til avslutning tar vi dette spillet, som virkelig var avgjørende for hvor titelen til slutt skulle havne. Vest ga og ingen var i sonen:

♠ E
♥ K-D-7-4
♦ D-9-8-4
♣ K-kn-6-2

♠ K-9-7-4
♥ 10-8-6
♦ K-kn-10-7-3
♣ 7

♠ 8-3-2
♥ 9
♦ E-6-5-2
♣ 10-9-5-4-3

♠ D-kn-10-6-5
♥ E-kn-5-3-2
♦ —
♣ E-D-8

Forquet og Garozzo meldte som Nord-Syd:

Nord	Syd
1 ♥	2 ♣
2 ♦	3 ♦
3 ♠	4 ♥
5 ♣	5 ♠
6 ♣	6 ♦
7 ♥	pass

Hvis De ikke forstår alle meldingene, så gjør det ingen ting, og jeg kan iallfall ikke forklare dem på en slik måte at det hjelper. Vi får si som sersjanten sa til rekruttene: «Deres synes kanskje

dette er enkelt, men vent bare til jeg får forklart det for dere!»

Så meget er klart at paret rakk å vise samtlige kontroller i alle farger inntil tredje og fjerde ledd. Og hvis man bare titter på spillet et øyeblikk, er det vanskelig å oppdage noen taper. Ser man nærmere på det, kan man med sikkerhet konstatere at det finnes tretten stikk, ett i spar, fire i kløver, fire ruterstjeler og fire trumfstikk. Men ser man enda nærmere på det, finner man at det også er vanskeligheter i form av forbindelse.

Dette var i Bridgerama. Forquet fikk kløver ut, og minuttene gikk mens det fullsatte publikum holdt pusten. Min italienske nabo lurte forbauset og fortvilet på hva Forquet egentlig tenkte på. Det var jo bare å legge opp. Jeg innvendte at det vel ikke var så aldeles opplagt, det var mer enn en måte å spille på.

«Jamen,» sa hun, «det er jo bare å ta ut spareset og siden spille damen og presset kongen!»

Jeg innvendte at Forquet kanskje ikke kunne vite at sparkongen satt riktig. Men da fikk jeg et slikt blikk fra den italienske rennesansens dager, full av forakt og forgiftete dolker i beste Borgia-stil, som tydeligere enn ord fortalte meg at jeg var en idiot og at Forquet visste alt om bridge.

Jamen viste det seg at hun hadde rett også. Forquet regnet til slutt ut at forutsetningene for å klare slemmen uten sparfinesse var for små. Så han tok for spareset, trumfet ut, spilte spardamen og lot den løpe. Hans kongelige majestet satt der han skulle, og Italia ble verdensmestre. I det lukkede rummet stanset nemlig Jordan — Robinson i seks hjerter.

Hadde sparkongen sittet feil, hadde USA tatt hånd om titlene. Det hadde gjort en forskjell på 25 poeng, og det var mer enn italienerne vant med!

Enkelte mennesker har alltid et eller annet «på følelsen», og det viser seg

faktisk at følelsen er riktig. Så vidt jeg husker tok et amerikansk universitet opp dette en gang, og kom til at det virkelig er mulig for enkelte å gjetteseg til riktig farge på kortene i en kortstokk langt flere ganger enn sannsynligheten skulle tilsi.

Jeg kjenner flere spillere som har slike følelser, men de tør ofte ikke utnytte dem, i det minste ikke i viktige turneringer.

Men det står ikke til å nekte at det finnes en del spillere hvis følelser er i orden, kanskje spesielt når de er godt opplagte og uthvilte. Jeg kjenner en slik spiller — en dame — og det er forbausende hva hun får til i retning av stikk når kortene ikke sitter riktig pent. Jeg tok henne for meg en gang og forlangte en forklaring, og her kom den:

— Du skjønner, begynte hun, det er bare å lukke øynene og tenke på meldingene, så åpner du øynene igjen, og da hender det det kommer en rar følelse som tilsier et bestemt kort.

— Har du noen eksempler spurte jeg.

Du ser at hvis jeg tar den fjerde ruter, vil Syd kunne skvise meg.

♠ K-D-kn-10-8
♥ 9-5
♦ 8-6-2
♣ 9-4-3

♠ —
♥ D-kn-8-6
♦ E-10-9-3
♣ K-kn-7-5-2

♠ 7-6-5-4-3-2
♥ 7-4-3
♦ K-kn-7
♣ D

♠ E-9
♥ E-K-10
♦ D-5-4
♣ E-10-8-6

Jeg satt Vest, og Nord-Syd hadde heist seg opp i tre grand. Jeg begynte med ruter tre, og det var jo heldig. Øst fikk første stikk for kongen, jeg fikk det andre for esset og det tredje for tieren. Jeg skulle nettopp til å ta

DE NYE BRIDGE-

Arbeidet med å finpusse de nye bridgelovene, har pågått ganske lenge på høyeste internasjonale plan. Det er den engelske Portland Club, som sammen med European Bridge League og American Contract Bridge League, har

utarbeidet de nye lovene. Det er femte gang vi får nye bridgelover. I 15 år har lovene denne gangen stått uforandret og det var med stor interesse jeg begynte å studere den nye engelske utgaven av robberbridgelovene.

nieren også, men så kom den rare følelsen. Jeg lukket øynene og slappet av, og da jeg åpnet øynene igjen, falt blikket mitt på kløverkongen. Det måtte da være glade vanvidd tenkte jeg, men følelsen var sterk, så jeg lystret og det ble bet.

— Men jeg ser ikke...?

— Jo, hvis jeg tar den fjerde ruten, kan Syd skvise meg til slutt i følgende posisjon:

♠ 10
♥ 9-5
♦ —
♣ 9

♠ —
♥ D-kn-8
♦ —
♣ K

♠ 7
♥ 7-4-3
♦ —
♣ D

♠ —
♥ E-K-10-2
♦ —
♣ —

holde kløverdamen, og den samme situasjonen oppstår.

— Men hvorfor akkurat kløverkongen? Hvorfor ikke hjerterdamen?

— Fordi da fanger Syd meg med et innspill. Han tar kongen, kløvereset og alle sparene og setter meg inn på kløver. Dermed må jeg spille hjerter en gang til, og nå er det slutt.

— Ja, nå ser jeg. Har du flere slike spill?

— Hva synes du om dette da?

♠ 7-3
♥ 10-9-8
♦ K-D-4-2
♣ 9-6-5-3

♠ kn-6-5
♥ 7-4
♦ kn-10-9-8-7-3
♣ 7-2

♠ 8-2
♥ D-kn-6-5
♦ 7-5
♣ E-K-D-kn-10

♠ E-K-D-10-9-4
♥ E-K-3-2
♦ E
♣ 8-4

Øst åpnet med en kløver, Syd doblet, og etterpå havnet Syd i fire spar. Jeg startet med kløver, makker tok to stikk i fargen og fortsatte med en tredje. Syd stakk med damen i spar, og så kom den rare følelsen igjen. Jeg lukket

LOVENE

Duplikatlovene er nemlig ikke helt ferdige enda, men det er meddelt at de vil foreligge i alle nærmeste fremtid. I forordet til robberbridgelovene konstaterer imidlertid utgiverne at de to lover vil være identiske så langt som

den tekniske forskjell mellom robberbridge og konkurransebridge tillater det, og derfor henstilles det til turneringsleder i duplikatbridge å bruke de nye lovene *fremfor de gamle*. I vårt land har imidlertid Norsk Bridgeforbund høyeste myndighet, og så lenge Norsk Bridgeforbund ikke har truffet vedtak om å innføre de nye lovene, vil iallfall jeg som turneringsleder anse meg forpliktet til å følge de av Forbundet autoriserte lovene (1960-utgaven). En helt annen sak er det at Forbundet selvsagt så fort råd er, sørger for å trykke en ny ajourført lovutgave.

øyene og slappet av nå også, og da jeg kom tilbake igjen, trakk jeg sparknekten og kastet av den. Dermed var det bet, makker måtte få to stikk i hjerter eller ett i hjerter og ett i kløver.

— Vel, det ser jeg. Men hvorfor er det ikke bet om du beholder sparknekten?

— Fordi en god sydspiller kan fortsette med esset og kongen i spar, esset og kongen i hjerter og ruteresset, og deretter sette meg inn på spar knekt. Deretter har jeg bare ruter igjen, og må sette bordet inn. Prøver Syd den samme manøvreren nå, kommer Øst inn på spar åtte, og det er ikke fullt så morsomt for Syd.

— Er det bare motspill du spiller på denne måten?

— Nei da, her har du et spill jeg spilte selv:

♠ 5
♥ 7-3
♦ kn-9-8-7-5-2
♣ E-6-5-4

♠ E-K-D-9-8-7-4
♥ E
♦ —
♣ K-D-kn-9-2

Jeg åpnet med to kløver, som vi bruker som eneste krav til utgang. Etter at jeg hadde meldt av spar og kløver, og fått preferanse, havnet jeg i seks kløver. Motpartens kort får du ikke se denne gangen. Hjerter kom ut, og jeg tok esset. Jeg trodde et øyeblikk at vi hadde gått glipp av en syver, men når jeg slo kløverkongen, viste Vest rens. Så kom den rare følelsen igjen, og da jeg hadde lukket øynene og hvilt, var spar fire det neste kortet.

— Spar fire?

— Ja, nettopp. Og det eneste som gir meg kontrakten. Vest viste seg å ha alle sparene. Men nå kunne jeg stjele den neste sparen med trumfesset, knipe Østs kløvertier og legge opp.

Jeg behøver neppe presisere at det blir bet om jeg fortsetter med spar ess. Øst vil stjele, og jeg har fremdeles to tapere i spar. Den ene kan jeg få stjålet med kløvereset, men den andre er det ikke mulig å bli kvitt.

— Vel. Hva sier De?

Ett er sikkert. Det finnes mennesker som har en slik intuisjon, og er De iblant dem, er det kanskje ikke dumt å prøve seg. Men gi ikke meg skylden om det går galt.

Inntrykket av de nye lovene er avgjort fordelaktig. Det er ingen tvil om at det er gjennomført en meget tiltalende «ansiktsløftning». For det første er det tidligere noe stive engelske lov-sprog erstattet med et avgjort klarere og lettere sprog. Dette er sikkert ikke bare et spørsmål om stil, det er temmelig sikkert også et uttrykk for den betydelige innflytelse som amerikanerne denne gangen har hatt på lovbestemmelsenes utforming. For min del er jeg tilbøyelig til å oppfatte det som om Portland Clubs gamle «historiske» monopol på å være bridgelov-giver er brutt, og den tid vil kanskje komme da våre internasjonale bridge-organisasjoner alene overtar lovarbeidet innen bridgen. Men da bør Portland Clubs banebrytende arbeid på dette område aldri glemmes!

For det annet inneholder de nye lovene en rekke endringer som avgjort er til det bedre. La meg mørst fastslå at alle definisjoner i denne utgaven er ført opp i alfabetisk orden, mens de tidligere stod i rent tilfeldig rekkefølge. Det er med tilfredshet at jeg kan peke på at Norsk Bridgeforbunds offisielle lovutgave forlenget har gjennomført dette alfabetiske og enkle prinsipp.

Dernest er det ganske bemerkelsesverdige at de nye lover helt har sløffet følgende bestemmelse:

«Loven tar ikke sikte på å forebygge uheldig praksis.» Sett i sammenheng med at resten av bestemmelsene i samme kapitel («Rammen om lovene) ord til annet er uforandret, gir dette en ganske tydelig pekepinn til forståelsen av de nye bestemmelsene — f.eks. når det gjelder utspillsreglene. Det er ganske tydelig at det hårdere klima som etter hvert har utviklet seg innen internasjonal bridge og som bl.a. har resultert i at det franske bridgeforbund helt har forbudt svindelåpninger i første og annenhand, indirekte, setter sitt preg på visse deler av de nye lovene.

Det er klart at en i en artikkelserie ikke kan gi nen komplett oversikt over alle nyhetene i lovene. Men jeg vil i denne artikkelen gi en oversettelse av en del av de viktigste nye lovbestemmelsene — en oversettelse som jeg selvfølgelig understreker ikke er offisiell, men helt og holdent står for egen regning — med korte kommentarer hvor det er nødvendig.

Retten til å få gjentatt meldingene:

§ 20.

«Motspillere rett til å få gjentatt meldingene opphører når han eller hans makker har spilt ut eller på det første stikk.

Spillernes rett til å få gjentatt meldingene opphører når han har spilt på i første stikk eller blindemann har lagt opp et eller flere av sine kort.»

Tidligere opphørte retten til å få gjentatt meldingene når første utspill var foretatt.

Melding utenfor tur: § 31.

«Når en spiller har meldt utenfor tur a) før noen annen spiller har meldt, er straffen: Hans makker må passe hver gang det er hans tur til å melde b) etter at noen annen spiller har meldt og det var den feilendes makkers tur til å melde, er straffen: Den feilendes makker må si pass hver gang det er hans tur til å melde. Og hvis det er den feilendes makker som har åpningsutspillet, kan spilleren enten:

- i) forlange utspill i en bestemt farve eller
- ii) forby den feilendes makker å spille ut i en bestemt farve. Dette forbud fortsetter å gjelde så lenge den feilendes makker beholder retten til utspill.
- c) etter at noen annen spiller har meldt og når motparten til høyre var i tur til å melde:
 - i) er det ingen straff hvis denne motstander sier pass og den feilende,

som må gjenta sin melding, har avgitt en tilstrekkelig melding. Var meldingen utilstrekkelig, må den feilende rette den i samsvar med de regler som § 27 fastsetter for utilstrekkelig melding.

ii) hvis motstanderen til høyre avgir en lovlig melding, dobling eller redobling, kan den feilende avgi en hvilkensomhelst lovlig melding, men hans makker må si pass neste gang det er hans tur til å melde.»

Disse regler myker opp de gamle, som kunne virke temmelig hårde i visse tilfelle.

Den tidligere regel om at en melding utenfor tur ansees for gyldig hvis neste spiller fortsetter å melde, er fortsatt gjeldende men med en meget viktig endring. La oss si at meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠		pass	pass

Etter tidligere regler hadde Vest med sin passmelding godkjent Syds melding utenfor tur og Nord ble følgende spiller av kontrakten 1 spar. Det kunne jo føre med seg at Øst som eventuelt hadde et vanskelig valg av melding og kanskje funderte på å mompe eller melde utgang, risikerte å bli slått fullstendig ut. Her kommer imidlertid den nye § 35 ham til hjelp:

«En spiller blir ikke berøvet retten til å melde ved at en eller flere passmeldinger følger etter en melding utenfor tur, i tilfelle det ikke avgis noen andre meldinger. Alle slike passmeldinger annulleres og meldingen går tilbake til den spilleren som ble hoppet over. Meldingsforløpet fortsetter deretter som om det ikke var blitt begått noen feil.»

For utspill utenfor tur gjelder følgende regler:

Et hvert utspill utenfor tur kan aksepteres som korrekt, og hvis neste hånd følger på uten videre eller uten å

være oppmerksom på feilen, så er utspillet automatisk godkjent. For så vidt er det ikke noe nytt.

Åpningsutspill utenfor tur: § 54.

Spilleren kan akseptere utspillet, men må da legge opp blindemanns kort og selv følge på i annenhand, slik at blindemann i dette stikket blir fjerdehand. Legger spilleren feilaktig på et kort fra blindemann, førenn han selv har spilt på, kan han ikke ta tilbake blindemanns kort medmindre det skjer for å korrigere en revoke.

Har spilleren sett noen av blindemanns kort, må han akseptere utspillet.

Har spilleren begynt å legge opp sine egne kort og derved vist frem et eller flere av sine kort, må utspillet aksepteres, og spillerens hånd blir blindemann. Her er å merke at lovgiverne i en fotnote uttrykkelig gjør oppmerksom på at spilleren ikke med vilje har lov til å gjøre sin hånd til blindemann, men kun kan gjøre det ved en uoppmerksomhet.

Hvis motparten spiller et kort utenfor tur senere i spillet, kan spilleren:

- a) betrakte det utspilte kort som et straffekort.
- b) Forlange at den spiller som i virkeligheten skulle spilt ut, enten spiller farven eller forby ham å spille farven. Forbudet gjelder som vanlig så lenge utspilleren beholder retten til utspill slik at muligheten av å ta et ståstikk for så å være fri for straff, er utelukket.
- c) Var det spilleren selv eller blindemann som var inne da det feilaktige utspill foregikk, skal selvsagt spilleren spille fra riktig hånd. Men første gang den feilende motspillere makker kommer inn, kan spilleren forlange eller forby spill i den farven det gale utspill var gjort i, så lenge makkeren beholder utspillsretten.

Den siste regel medfører altså at spilleren kan dirigere utspillet opp til en eventuell bakhånds saks eller gardert honnør.

Reglene om når et kort er spilt er nå blitt meget klarere. § 45 i de nye lovene foreskriver:

«Enhver spiller — bortsett fra blindemann — spiller et kort når han tar det vekk fra hånden og legger det opp nær midten av bordet. Blindemanns kort kan enten spilles av spilleren ved at han selv flytter det eller også kan spilleren gi blindemann beskjed om hvilket kort skal spilles. I tillegg til dette må et kort spilles:

- hvis en av motstanderne holder et kort slik at hans makker kan se hvilket kort det er
- hvis spilleren tar et kort fra sin egen hånd, viser det frem, og kortet berører bordet eller er like ved å berøre bordet.
- hvis spilleren berører et kort hos blindemann, medmindre det er for å arangere kortene eller for å få tak i et kort som ligger like ovenfor eller like nedenfor det eller de kort som berøres.
- hvis en spiller sier hvilket kort han har eller på annen måte antyder at han vil spille et bestemt kort. En spiller kan imidlertid forandre en feilaktig kortangivelse uten noensomhelst straff, forutsatt at han gjør forandringen uten noen pause. I så fall kan en motspiller som allerede i god tro har fulgt på, ta sitt kort tilbake uten straff.
- hvis det er et straffekort etter § 50.
- hvis det er et av blindemanns kort som blindemann ulovlig antyder skal spilles, medmindre hvilken som helst av motstanderne forbyr at kortet eller farven spilles.

Dette er avgjort en forandring til det bedre. Etter de tidligere lovbestemmelsene avhang spørsmålet bl.a. av om motspillerens makker hadde sett

det eventuelt fremviste kort. Hvorledes skulle en turneringsledes med sikkerhet kunne avgjøre et slikt bevisspørsmål når synderens makker akkurat i det kritiske øyeblikket var slagen med den mest akutte blindhet og i fullt alvor bedyret at han ikke hadde sett noe som helst. Jeg kunne være fristet til å si at turneringslederen i slike tilfelle fikk avgjøre hvem som forklarte seg mest og minst sannferdig, med andre ord hvilken dom som enn ble felt så innebar den en viss odiøs avgjørelse mot en av partene. Nå er saken klar — har makker *kunnet* se kortet, så er det er fremvist kort, selv om han ikke har sett det.

Straffekort.

§ 50 som omhandler straffekort, er meget lang og jeg innskrenker meg derfor til å sitere det viktigste.

Når en motspiller har eller får retten til utspill, mens hans makker har et straffekort, kan spilleren enten forlange at han spiller farven eller nekte ham å spille den, *så lenge han beholder retten til utspill*. Hvis spilleren gjør bruk av sine rettigheter, kan straffekortet tas opp (og opphører følgelig å være straffekort). Gjør ikke spilleren bruk av sine rettigheter fortsetter straffekortet å være straffekort. Motstanderne må ikke spille videre før spilleren har truffet sitt valg.

Tilsvarende regler gjelder hvis en av motspillerne har flere enn ett straffekort.

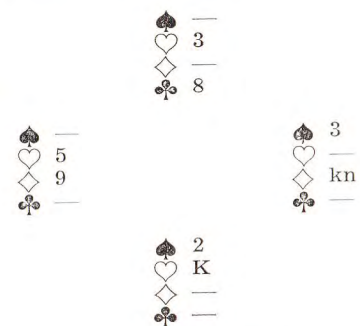
Dette er en viktig og meget god endring fra tidligere regler. For det første gjelder bestemmelsen så lenge vedkommende motspiller forblir inne. Tidligere kunne en smart spiller fri seg ut av vanskelighetene ved å ta for et ståkort i første utspill og så være fri for straff slik at han hadde fordelen av å kunne spille opp til makkers eventuelt fremviste honnør. For det annet blir ikke motspillerne bondefanget. Forlanger spilleren at straffekortets farve

ikke skal spilles, har han hatt anledning til å utnytte feilen så langt rimeleg kan være og straffekortet opphører å være straffekort. Forlanger spilleren at farven skal spilles, så kan synderen ta opp straffekortet og følge på med det kort som han finner mest formålstjenlig i denne farven. Så langt råd er, kan en si at begge sider er fratatt sjansen til altfor stor smartness.

Revokebestemmelsene består uforandret, bortsett fra en endring i reglene om revoke i tolvte stikk. Her står vi overfor et av de eksemplene som viser at de nye lovene bevisst tar sikte på å frata spillere muligheten for illegalt spill. § 62 bestemmer nemlig bl.a.:

En revoke i 12. stikk blir aldri etablert men må rettes hvis den oppdages før kortene er blandet sammen (husk at det gjelder robberbridgeloven). Spilleren eller hvilken som helst av motspillerne kan, alt etter hvem som har begått feilen, forlange at den feilende makker spiller hvilken som helst av de gjenværende kort, som han hadde lovlig anledning til å spille i det 12. stikk.

Hva betyr så dette. Et enkelt eksempel vil klarlegge alt:

Syd har utspillet og tar for sin stående hjerter konge. Hvis alt går normalt for seg ved at Vest og Nord følger farve, kan Øst få et ubehagelig valg. Hvem har ruter ni? Har makker dette kortet, må han kaste ruter knekt. Men har spilleren ruter ni må han *ikke* kaste ruterknekten.

En litt for smart Vest hadde tidligere anledning til å gjøre bruk av lovens bestemmelse om at «det er ingen straff for revoke i tolvte stikk» og se «feil» på farvene slik at han løser alle vanskeligheter for makker ved å kaste ruter ni. Utenkelig at noen vil gjøre det, tenker De. Dessverre, det *har* hendt, og det er denne varianten de nye lovene setter en stopper for. Vi kan alle beklage at lovgiverne har funnet det nødvendig å sette en stopper for den slags fusk, men vi kan ikke beklage oss over den form bestemmelsen har fått.

Si aldri mere at «resten er mitt». Det er et godt råd etter de nye lovbestemmelser som nå er kommet.

§ 71 bestemmer at hvis spilleren forlanger «resten», så må han legge opp kortene sine på bordet og øyeblikkelig gi en uttømmende forklaring på den spilleplan han akter å gjøre bruk av, herunder en klar angivelse av den rekkefølgen han akter å spille kortene i.

Enhver av motspillerne har rett til å forlange at han klarlegger eventuelle uklare punkter.

Når som helst etter at spilleren har forlangt resten kan hver av motspillerne legge opp sine kort så makker får se dem, og spilleren kan ikke gjøre krav på noen straff for noen uregelmessighet som den spiller, der legger opp sine kort, har begått.

Enhver av motspillerne kan forlange at spillet fortsetter i henhold til § 72.

Hva sier så § 72?

«Spilleren må fortsette spillet med åpne kort. Han må ikke spille på noen måte slik at det avviker fra hans avgitte erklæring om sin spilleplan. Har han ikke uttrykkelig erklært at han vil spille på at en eller annen av motstanderne sitter med et bestemt kort, kan han ikke nå basere sitt spill på at noen av motspillerne har et bestemt kort. Medmindre en av motspillerne har vist renons i farve *før* kravet om resten ble fremsatt, må spilleren i tilfelle spil-

Den fineste formen for bridge

Dette er den
fjerde artikkelen
i Rolf Bøe's serie om
lagkamper.

Vi er nå kommet så langt at vi kan begynne å prate litt om selve spilleføringen, og her er forskjellen fra parturneringene enda større enn når det gjelder meldingene. I en parturnering må De først og fremst undersøke om De er kommet i en god kontrakt, og basere spillet på forsiktighet bare hvis De er i en kontrakt som sannsynligvis er bedre enn den andre bord er havnet i. Jeg skal ikke trette så meget med dette — det er jo tross alt ingen artikkel om parturnering — men bare slå fast fakta.

I en lagkamp derimot er det bare snakk om å spille forsiktigst mulig. Sett aldri kontrakten i fare for overstikkets skyld, er hovedregelen. Nå kan man selvsagt innvende at ett poeng her og der gir mange poeng til slutt, men det er et resonnement som ikke holder likevel. Faren for å miste 10—15 poeng er alt for stor, og dessuten hender det ofte at overstikket ikke gir noen utdeling i det hele tatt, for eksempel hvis motparten ved det andre bordet spiller en helt annen kontrakt. Fire hjerter med fem trekk gir

le som hvilken som helst av motstanderne forlanger. Forsøker spilleren å spille på en måte som loven forbyr, kan enhver av motspillerne enten akseptere spillet eller forlange at spilleren tar kortet tilbake og spiller som han har forpliktet seg til (forutsatt at ingen av motspillerne har spilt på det gale kortet).»

«Enhver tvil skal avgjøres i favør av motspillerne.»

Med andre ord: Legg aldri opp, for spilleren er jo fullstendig handicappet vis a vis sine motspillere.

§ 73 gjelder spørsmålet om når motspiller gjør krav på resten. La oss si

at stillingen er den at Øst sitter med E, D etter Nord's K, kn. Motspilleren har nå rett til å vise spilleren sine kort, men altså bare til ham — aldri til sin makker.

Vel, dette var altså hovedtrekkene i de nye robberbridgelovene. Hvornår de tilsvarende duplikatlover trer i kraft, vites ikke når denne artikkel skrives, men det kan godt tenkes at de settes ut i livet allerede i nærmeste fremtid. Kan hende grunnen til forsinkelsen er at European Bridge League vil diskutere visse detaljer på kongressen i Baden-Baden. Langt unna er de iallfall ikke.

ett poeng mer en fire hjerter med fire trekk, det er så. Men hvem har fortalt at motparten spiller fire hjerter ved det andre bordet?

Parturneringsspilleren er dessverre ofte helt fremmed for alle de fine safevarianter som finnes i lagturneringer, for eksempel når det gjelder behandlingen av trumffargen. Her er et eksempel:

N	
♠	K-9-7-2
♥	8-4
♦	E-7-2
♣	K-kn-7-5
S	
♠	E-kn-8-3
♥	7-5
♦	K-D-3
♣	E-D-6-4

Syd spiller fire spar og får ruternekten ut fra Vest. Kontrakten er sikker hvis ikke motstanderne får to stikk i trumf ved siden av de to hjerterstikkene. De er nødt til å avgi. Parturneringsspilleren har imidlertid ikke råd til å tenke på dette. Han tar ruterstikket ett eller annet sted, slår sparkongen og fortsetter med finesse i spar. Dermed sikrer han seg fem trekk så sant det er mulig. Riktig nok går han bet om Vest har D-10-fjerde i trumf, men det er langt større sjans til fem trekk.

Lagspilleren kan ikke tenke slik, han må spille safe. 5—0-fordeling i trumf skaper problemer, det er så, men 4—1 mestrer han med glans. Han tar esset i spar i det andre stikket, og så fortsetter han med liten spar mot bordet. Er Vest renons andre gangen, går spilleren opp med kongen og spiller liten spar hjem. Følger Vest med en liten, kniper bordet med nieren, og heller ikke nå kan mer enn ett stikk tapes.

Dette er kjente saker for lagspilleren. Hva som imidlertid kanskje er mindre kjent, er at safebehandlingen av trumffargen ikke bestandig er det

samme som safebehandlingen av hele hånden. La oss ta det samme spillet om igjen, og denne gangen lar vi Vest spille ut kløver to.

Hva betyr dette utspillet? Ja, det kan vel neppe være tvil om at det er en singelton, og nå er det en annen fare som truer, og det er stjeling. Her er det selvfølgelig glade vannvidd å prøve å behandle trumfen safe, det fører bare til bet om Vest har tre trumf og Øst damen eller tieren dobbel, en langt mer sannsynlig fordeling enn 4—1. Hvis De tar esset i spar og fortsetter med en liten og kniper med nieren, vil Øst stikke og gi kløver til stjeling, og dermed er det god natt i et spill hvor man lekende lett kan vinne.

Spilleplanen blir derfor her å stikke utspillet og ta esset og kongen i trumf, for å få rensat fargen best mulig med en gang. Har Vest dame-10-fjerde, har De nå spilt Dem i bet, men denne faren er mindre enn faren for stjeling om han har tre trumf og singel kløver.

Dette er et poeng man må være oppmerksom på. Med ruter ut er ikke stjelefare så stor, men med kløver ut er den alt overskyggende.

Vi skal gå videre, og ser på en del mer kompliserte safespill:

N	
♠	9-8-7-6
♥	9-4-2
♦	E-5
♣	7-5-4-2
S	
♠	E-K-D-5
♥	E-K-kn-10
♦	8-7
♣	E-K-D

Syd er denne gangen havnet i seks spar, og får sparknekten ut fra Vest. De synes det å trekke trumf var en fin ide, og fortsetter med det. Trumfen sitter som fan kan ønske seg, og etter tre runder er begge motspillerne tomme. Så er det fortsettelsen:

De kan gå inn på bordet på ruteresset og ta hjerterfinesse. Hvis den hol-

der og Øst har damen annen eller tredje, er tretten stikk klare. Men De ser vel faren også? Ruteresset blottlegger taperen i fargen, og hvis Vest har hjerterdamen, er beten der med en gang. Derfor er det vinnende spillemåten å fortsette med esset og kongen i hjerter og etterpå frivillig gi fra seg et stikk i fargen. Siden kan bordets rutertaper parkeres på den siste hjerteren, og alt er herlighet og glede.

En skarp spiller vil kanskje finne en annen mulighet for å prøve tretten stikk, uten at det blir noen fare av det. Først esset, kongen og damen i kløver. Sitter fargen rundt, er det bare å gå inn på ruteresset og kaste Syds rutertaper på den fjerde kløveren. Etterpå er det farefritt å ta hjerterfinessen. Det er vel å bra, og hvis De ser det, kan vi gjerne ta med poenget. Men De kan også være fornøyd med spillet om De ikke har sett denne tilleggsvarianten, det er store sjanser til at det er blitt bet ved det andre bordet. Ruter ut er nemlig langt verre. Da må De ta hjerterfinessen, og er bet hvis Vest har damen.

N
 ♠ E-10
 ♥ 6-4-2
 ♦ D-kn-10-9-2
 ♣ 6-4-2

S
 ♠ K-7-5
 ♥ E-K-5
 ♦ E-8-7-5
 ♣ E-10-5

Denne gangen er Syd havnet i tre grand, og får hjerterdamen ut fra Vest.

Spillemåten er klar i parturneringer. Hjerteresset, sparesset og ruterfinessen gir ti stikk om Øst har ruterkongen, og ellers ni stikk.

Men hva hvis ruterkongen sitter fjerde hos Vest? Da kan han holde den tilbake til det tredje eller fjerde ruterstikk (avhengig av når Syd bruker

esset), og dermed er det ikke mer enn åtte stikk i alt.

— Sjelden, sier parturneringsspilleren. — Mulig, sier lagspilleren, og slår ruteresset i det andre stikk.

En elegant safevariant ser vi det neste spillet, som har vært fremme i Bridgemagasinet for et par år siden:

N
 ♠ 10-2
 ♥ 9-8-6-5-3
 ♦ E-D-6-4-2
 ♣ E

S
 ♠ E-K-kn-9-7
 ♥ —
 ♦ —
 ♣ K-kn-10-9-8-7-5-3

Syd er havnet i seks kløver, og får spar ut fra Vest. Øst setter i damen, og dermed er denne fargen klarlagt. Bordet settes inn på trumf, og begge motstanderne følger. Så er det spørsmål om fortsettelsen.

Det ser ut til å være enkelt, og svært mange spillere vil vel bare stjele seg hjem på hjerter eller ruter og fortsette med kløverkongen. Sitter kløverne 2-2, er det bare å legge opp og forlange tretten stikk.

Det er vel og bra, men det er en annen fare. Fordelingen er uhyre skjev, og det er ikke utelukket at Øst har åtte kort i en av de røde fargene. Hvis han da samtidig har en liten trumf igjen, og hans makker har kløverdamen, er De ille ute hvis De prøver å stjele Dem hjem i denne fargen. Det blir overstjeling og spar fra Vest. Kanskje er Øst nå renons, og stjeler med den siste trumfen.

Kanskje ikke så stor fare, sier De, og i parturnering ikke verdt å tenke på fordi man mister sjansen til tretten stikk ved å spille forsiktig. Vel, i orden. Men i lag spiller man forsiktig, og De har kanskje sett poenget. Hjerter eller ruter fra bordet, og stjeling med kløver konge! Så følger kløverknekten, og sitter trumfen 2-2 er alt over. Det

er det for øvrig om trumfen sitter 3-1 også, fordi den som får stikk for kløverdamen, ikke kan gi sin makker stjeling.

Et virkelig safety play ser De her:

N
 ♠ K-5-4-2
 ♥ 2
 ♦ 8-5
 ♣ K-kn-10-6-42

S
 ♠ E-D-kn-9-6
 ♥ E-K-D-7-6-5-3
 ♦ E
 ♣ —

Syd er havnet i seks spar redoblet etter følgende meldeserie:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♥	3 ♦	pass	5 ruter
5 ♥	Dobler	pass	pass
5 ♠	6 ♦	6 ♠	Dobler
RD	pass	pass	pass

Nord-Syd brukte som De ser, en gammeldags meldestil, nå er det neppe så mange som anvender sterke to-åpninger i alle farger. Men det hører ikke hit, heller ikke om meldingene kunne vært bedre. Vest startet med ruterkongen, som gikk til Syds ess, og på sparesset viste Vest renons. Hvordan bør det fortsettes?

Med en noenlunde pen sits er selv syv spar ingen umulighet, men de hissig meldingene og doblingene hos motstanderne tyder på at noe ekstraordinært er på ferde i fordelingen. Tilsynelatende er det riktig å fortsette med esset i hjerter og etterpå stjele en hjerter med kongen i spar, og på hjemveien fange Østs spartier. Det er en spillemåte som garderer mot 4—1 i hjerter.

Men den gardere ikke mot 5-0, da blir det bet. Øst stjeler esset i hjerter, og siden kan ikke bordet skaffes mer enn en stjeling i fargen, hvordan De enn spiller. Derfor må det bli et hjerterstikk igjen til Vest til slutt.

Den vinnende spillemåten er så enkel at det er helt fascinerende, mel like-

vel så vanskelig å finne ut av. De fortsetter ganske enkelt med hjerter tre fra egen hånd, og overlater dette stikk til motstanderne. Men det er også alt de får. Likegyldig hva som kommer tilbake, tar De stikk ett eller annet sted, går hjem på spardamen om nødvendig, og stjeler en ny hjerter med kongen i spar. Det er nå høyst tre hjerter ute, og de må falle på de tre høye honnørene til Syd. Det følger en sparfinesse og uttrumning, og resten er klart.

Til slutt et uvanlig spill hvor man må tenke seg litt om for å klare opp:

N
 ♠ 10-9-7-6
 ♥ 5-4
 ♦ E-kn-10-8-3
 ♣ 5-4

S
 ♠ K-D-4-2
 ♥ —
 ♦ 9-6
 ♣ E-K-D-kn-9-6-2

Syd er presset opp i fem spar etter følgende meldeserie, med Nord-Syd i sonen:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	1 ♥	2 ♦	4 ♥
4 ♠	pass	pass	5 ♠
pass	pass	5 ♠	pass
pass	pass		

Hjerteresset kom ut, og Syd stjal. Deretter fulgte sparkongen, og Øst tok med esset og trakk ny hjerter. En våken spiller ser at nå kommer det kritiske punktet.

Hvis De stjeler med liten spar og trekker damen, er alt avhengig av at sparknekten faller. De kan ikke starte den deilige kløverfargen før trumfen er ute, og det er heller ikke lurt å gå inn på bordet på ruteresset og trekke trumf derfra. De får nok ut trumfen, men så kan motstanderne ta to stikk i ruter før De slipper til igjen. To betes.

Det er tydelig at vi må finne på noe bedre. Vi må beholde ruteresset på bor-

Då sparket

Dette er spilleprøver som en rutinert spiller bør kunne ta ved bridgebordet. Gjør et forsøk selv, og studer etterpå våre kommentarer

I

N
 ♠ E-kn-7-4
 ♥ E-kn-7-4
 ♦ 7-4-3
 ♣ K-2

S
 ♠ K-6-5-2
 ♥ K-5-3
 ♦ K-D-8
 ♣ E-6-5

II

N
 ♠ kn-4
 ♥ D-9-7-2
 ♦ E-K-9-5
 ♣ E-kn-6

S E
 ♠ E-K-kn-8-5-4
 ♥ D-10-7-4
 ♦ 8-4

Syd spiller seks hjerter etter følgende meldinger:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♥	1 ♠
2 ♥	pass	4 gr	pass
5 ♥	pass	6 ♥	pass
pass	pass		

Syd burde vel ha meldt to hjerter

det til motparten har fått det siste sparsticket sitt. Er det noen mulighet for det? Ja, ganske enkelt ved å stjele den andre hjerteren med damen i spar, og etterpå fortsette å trumfe ut med den lille sparen. Bordet har 10-9-6 igjen i fargen, og det rekkes til å trumfe ut om motstandernes spar er fordelt 3-2. Er de ikke det, nytter likevel ingen ting.

Det ser ut som om dette avsluttende spillet er litt mal apropos, det er vel ikke noe safespill, vil mange si. Nei, kanskje ikke. Men De kan være sikker på at hvis De spiller slik i en parturering, får De et dårlig spill om spar-knekten virkelig sitter alene igjen. Da

er det seks trekk med en gang ved å stjele med den lille sparen, innkassere damen, gå inn på bordet på ruteresset og trumfe ut, og deretter svinge til kløver.

En annen sak er at spillet har en annen lærdom for oss, det lønner seg å ta bedre tid på de spillene hvor kontrakten er i fare. I en parturering har man ikke råd til å bruke mer tid på ett spill enn på de øvrige, man vet ikke når det er avgjørende poeng å få. Men i en landskamp vet man at poengene ikke kommer fra overstikkene, så der kan man ta det rolig. Når det gjelder å sikre seg en kontrakt, er det derimot all grunn til å tenke lenger.

første gangen, men det hører ikke hit. Vest åpner med kongen i spar. Hvordan bør Syd spille?

III

N
 ♠ kn-7-6-3
 ♥ E-7-6
 ♦ K-kn-5
 ♣ 8-4-3

S
 ♠ E-K-D-9-8-2
 ♥ D-10
 ♦ E-7
 ♣ 7-5-2

Syd spiller fire spar etter følgende meldeserie:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	pass	pass	2 ♠
pass	4 ♠	pass	pass

Vest begynner med å ta tre stikk i kløver, tredje gangen viser Øst renons og legger ruter ni. Vest fortsetter med ruter til. Hvordan bør Syd spille?

IV

N
 ♠ kn-7-6-4-2
 ♥ D
 ♦ K-4-2
 ♣ K-kn-4-2

S
 ♠ 8
 ♥ E-K-9-6-4-2
 ♦ E-D-5
 ♣ E-9-5

Syd spiller fire hjerter etter følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
3 ♥	pass	4 ♥	pass
pass	pass		

Vest begynner med kløver syv, bordet legger liten og Syd stikker Østs tier med esset. Det spilles en hjerter

til damen, og Øst legger knekten. Syd går hjem på ruteresset og slår hjerteresset, og Øst viser renons. Hvordan bør Syd fortsette?

V

N
 ♠ D-9-4-2
 ♥ E-8-5
 ♦ 4-2
 ♣ 9-8-4-3

S
 ♠ E-K-kn-8-6-5
 ♥ K-6-3
 ♦ E-D
 ♣ 7-2

Syd spiller fire spar etter følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♠	pass
4 ♠	pass	pass	pass

Vest begynner med tre runder kløver, Syd stjeler den tredje og Øst viser renons. Hvordan bør han fortsette?

VI

N
 ♠ E-kn-10
 ♥ E-D-9-2
 ♦ D-kn-10
 ♣ D-9-6

S
 ♠ K-D-5
 ♥ kn-8-7-5-4-3
 ♦ E
 ♣ E-5-4

Syd spiller seks hjerter etter følgende meldinger:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr	pass	3 ♥	pass
4 ♥	pass	5 ♥	pass
6 ♥	pass	pass	pass

Vest begynner med spar ni. Hvordan bør Syd spille?

Svar på spilleprøver:

I Spillet byr på hundre prosents sikkerhet hvis man bare kan litt kortregning. Syd stikker med ruterdamen og fortsetter med esset og kongen i spar. Hvis begge motstanderne følger, er det bare å fortsette fargen, og bordets fjerde spar blir god. Hvis Øst viser renons andre gangen, er det heller ingen vanskeligheter. Ny spar mot bordet, og knekten må gi det niende stikket.

Skulle Vest vise renons andre gangen, noterer vi oss at Øst har fire spar. Tidligere har han vist seks ruter, og derfor har han ikke under noen omstendighet mer enn tre hjerter. Derfor fortsetter De med esset og kongen i hjerter, og spiller en tredje hjerter opp mot bordet. Stikker Vest med damen legger bordet liten. Følger Vest med noe annet enn damen, bruker bordet knekten. Kan Øst stikke, er den siste hjerteren etablert.

Det er som De ser en ganske enkel løsning på spillet, selv om enkelte da det forekom, tøyset seg bort med finesser både i spar og hjerter.

II Også her er løsningen ganske enkel, og spillet er opplagt hvis Vest har damen i spar, noe som både meldingene og utspillet tyder på. De tar spar ess, trekker tre runder trumf, esset og kongen i ruter og trumfer til bunns. Nå er stillingen:

♠ kn
♥ —
♦ 9-5
♣ E

♠ —
♥ —
♦ D-10
♣ 8-4

Bordet settes inn på kløver ess, og hvis det ennå ikke er klart, må Vest sitte igjen med spardamen og knekten annen i ruter. Han puttes inn på spar-

damen mens Syd legger kløver, og Vests tilbakespill i ruter ordner kontrakten.

III

Det ser ut som om Øst har ruterdamen, og da må det en skvis til for å vinne kontrakten. Truslene må bli i ruter og hjerter. Men det er lite håp om å finne hjerterkongen hos Øst, all den tid Vest har åpnet og utenom hjerterkongen ikke kan ha andre honnører enn ess-konge-dame-knekt i kløver. På den andre siden er det lite håp om å få i stand noen trusel mot Vest i ruter.

Det er imidlertid en mulighet å spille på at Øst har hjerterknekten. I så fall kan De overføre truselen i denne fargen fra Vest til Øst. De lar ruter ni gå hjem til esset, og trumfer tre ganger. Så følger hjerterdamen. Vest må ta kongen og bordet tar esset. Inn på egen hånd på trumf, og etter en ny trumfrunde er stillingen:

♠ —
♥ 7
♦ K-kn
♣ —

♠ 9
♥ 10
♦ 7
♣ —

Syd spiller spar ni, Nord legger hjerter syv, og hvis Øst virkelig har hjerterknekten og ruterdamen gardert, er han nå skvist.

IV

Det er godt håp om å vinne ved å fortsette med spar åtte. En eller annen av motstanderne kommer inn. Motspillet er likegyldig, men vi tenker oss det er ruter. Nord stikker og spiller spar, som Syd stjeler. Bordet settes inn igjen på kløverkongen, og Vest kan så gjerne stjele hvis han vil. Men vi går ut fra at han kaster av, hvis han er renons. En ny spar blir

Spørsmål og svar

Herr redaktør!

Er det så at redaksjonen av det nye «Bridge-Magasinet» ikke ønsker innlegg fra leserne? Tidligere forsøk på å få inn noe i bladet kan tyde på det. Vel, det er et standpunkt, men ikke tror jeg at alle leserne er enige i det. Skal *bare* «profesjonelle» bridge-skribenter få komme til orde, blir det lett noe visst stivt og høytideleg over inn-

holdet, og jeg mener derfor at en spalte med innlegg — eller i det minste med *plass* for innlegg — fra leserne ikke ville være av veien. Ssom sagt, jeg har prøvd før uten hell, men våger likevel igjen å komme med en merknad, om den kanskje er av mindre vesentlig betydning denne gang.

Det gjelder oppgave IV på side 17 i (Forts. nederst s. 22.)

stjålet, og hvis alt er gått bra hittil, er følgende kort igjen:

♠ kn
♥ —
♦ 4
♣ kn-4

♠ —
♥ K-9
♦ D
♣ 9

Motparten har bare fått ett stikk, og De er hjemme hvis Vests ene kort utenfor trumffargen kan gjettes. Det er mest sannsynlig han ikke har kløver, og i så fall vinner De ved å spille ruterdamen. Om Vest stjeler og spiller spar, får De stikk både for kongen og nieren i trumf, og hvis han følger, setter De ham inn ved å spille kløver i neste stikk, og vinner sogar elleve stikk i alt.

Skulle Vests ene gjenværende kort ved siden av trumf være kløver, vinner De ved å spille denne fargen. Øst kommer sannsynligvis inn, men Vest kommer inn på stjeling i neste stikk (har bare trumf igjen) og må til slutt spille opp til Dem.

V

Ruterfinessen er selvsagt en sjanse, men det går an å innrette seg slik at det blir enda en sjanse, nemlig bare dobbel hjerter hos Vest. De spiller tre

ganger trumf og passer på å beholde damen på bordet. Deretter følger kongen og esset i hjerter, og stillingen er:

♠ D
♥ 8
♦ 4-2
♣ 9

♠ 8-6
♥ 6
♦ E-D
♣ —

Bordet spiller kløver ni, og Syd legger hjertertaperen sin. Vest kommer inn, og hvis han ikke har hjerter igjen må han spille til dobbelt renons eller til saks. Har han flere hjerter, vil han spille denne fargen, og De stjeler. Bordet settes inn på spar, og ruterfinessen er siste sjangsen.

VI

Et lett spill til slutt. Med ti trumf er det riktig å ta finessen, og De vet selvsagt at De skal begynne med knekten hos Syd for å gardere mot 3-0 fordeling i trumf. Når dette vel er over, tar De ruteresset, går inn på bordet på spar, og fortsetter med ruterdamen. Selv legger De en liten kløver hva enten Øst stikker eller ikke. Bordet har enda en innkomst i spar, og den siste kløvertaperen forsvinner på ruterknekten.

Vi ser på noen spill

Vi starter i dag med et ganske pent utspill fra en lagkamp:

♠ D
♥ 10-7-5
♦ K-D-8-7-2
♣ E-K-6-5

♠ K-kn-10-9-7-2
♥ D-8-2
♦ E-kn-10
♣ 4

♠ 8-4-3
♥ 9-6-3
♦ 6-3
♣ D-kn-10-8-2

♠ E-6-5
♥ E-K-kn-4
♦ 9-5-4
♣ 9-7-3

Alle var i sonen, og Nord ga. Ved det første bordet passet Syd utenfor tur, og ble dømt til å passe første gangen meldingene kom til ham. Nord åpnet med en ruter, Øst og Syd passet, og Vest hadde reddet noe av dagen ved å passe han også. Men det er jo forståelig at han meldte en spar og satte i gang igjen. Nord fortsatte med

to kløver, og Syd valgte å gå rett i tre grand.

Vest begynte med sparknekten, og bordet fikk for damen. Syd gikk hjem på hjerter, og fortsatte med ruter. Nå gjorde Vest det enkelt for ham ved å gå på med esset, og ny spar satte Syd inn. I sluttspillet blottet Vest hjerterdamen sin, så det til overflod ble fem trekk av det.

Ved det andre bordet ble kontrakten også tre grand, men her startet Vest med kongen i spar! Og dermed hadde ikke Syd en sjanse. Vest måtte komme inn på ruteresset, og to beter var et faktum.

I grunnen er Vests utspill ganske logisk, men det er bare få som ser så langt. Hvis ikke enten esset eller damen sitter singel noe sted, er det likegyldig hvilken av honnørene som kommer ut. Sitter esset singel, vil damen gi stikk senere selv om knekten spilles ut, med mindre damen skulle sitte

bladets nr. 4. Her er det åpenbart en feil, og jeg ventet derfor at det skulle komme en korreksjon av denne i nr. 5, men den kom ikke. Da jeg prøvde å «løse» oppgaven, måtte jeg lese meldingene om igjen: 5 ruter etter 4 gr, det betyr ett ess, tenkte jeg, og seks ruter betyr en konge. Når så Sør under spillet viser ruter ess, må altså *hjerter ess sitte hos Øst* (er det galt?), og da kan det ikke være noen særlig kunst å bete kontrakten *hvis Sør har hjerter*. Og har han ikke det, kan ingen makt i verden hindre ham i å få 12 stikk. Det var derfor en forbløffende opplysning da jeg slo opp i løsningen og så at *Sør hadde hjerter ess* og Øst «bare» dama. Som sagt, dette er kan-

skje uvesentlig, det er kanskje slikt som «den intelligente leser» skal forstå, men jeg synes likevel at en liten retting i neste nummer hadde vært på sin plass. Eller er det jeg som ikke lenger kan min Blackwood?

Ærbødigst
T. T.

Red. svar:

Selvsagt er vi interessert i brev fra leserne. Men vi har alltid en mengde stoff som skal inn, og må veie hva vi skal la gå ut. Vi skal imidlertid love å være mer oppmerksom på denne saken i fremtiden, og begynner i dag.

I det spillet innsenderen nevner, var

dobbel. Og det er det vel liten sjanse for. Derfor er kongen det beste utspillet, det kan droppe en singel dame, slik som det skjedde her.

Det amerikanske «Bridge Bulletin» bringer hver måned et spill de kaller «Månedens hånd», og vi skal se på det følgende spillet:

♠ K-7
♥ K-9-3
♦ kn-10-9-7-4-3-2
♣ 2

♠ 5-4
♥ D-7-5-4
♦ D-6
♣ 8-7-6-5-3

♠ E-10-8-6-3
♥ kn
♦ 8-5
♣ K-D-kn-10-9

♠ D-kn-9-2
♥ E-10-8-6-2
♦ E-K
♣ E-4

Syd — *Bob Jordan* — spilte fem hjerter etter at Øst hadde meldt kløver og spar, og Vest hadde preferert kløver på femtrinnet.

Kløver kom ut, og Syd stakk med esset. Deretter kom esset og kongen i ruter, og så fulgte hjerter ess og en hjerter til, som ble knepet med bor-

dets nier. Den holdt. Bordet fortsatte med sine stående ruter, og Syd kastet en taper i kløver. Nå kunne Vest gjøre hva han ville. Da spillet forekom, stjal han og ga mer kløver, men den kunne Syd stjele på egen hånd. Deretter fulgte hjerter til kongen på bordet, Vests siste trum forsvant, og det ble masser av ruterstikk på slutten.

Vel. Pent spilt, uten tvil. Men «månedens spill» i amerikansk bridge, det synes vi ikke det er kvalifisert for. Kanskje man imidlertid blir litt blæsert med årene.

I det neste spillet viser vi en fiks spilleføring:

♠ 7-3
♥ K-kn-10-5
♦ D-10-8
♣ E10-8-6

♠ kn-2
♥ E-D-7-6
♦ E-6
♣ D-9-7-5-2

♠ K-D-9-6-5-4
♥ 9-4-2
♦ K-7-5-2
♣ —

♠ E-10-8
♥ 8-3
♦ kn-9-4-3
♣ K-kn-4-3

Vest inne, og det var klart at andre farger enn hjerter tilbake ikke var heldig. Hjerterfargen var fordelt slik:

♥ K-10-8
♥ kn-9-6-3
♥ D-7-5
♥ E-4-2

Det vil si Vest ser bare sine egne og Nords kort, men Øst hånd er minimum av hva man må ha for at Øst-Vest skal få hjerterstikk.

Poenget i spillet er at Vest må trekke knekten og ikke en mindre hjerter, og grunnen ser De sikkert etter å ha studert litt.

Nå skal hjerteresset sitte hos Øst etter meldingene å dømme, hvis Syd

har svart riktig på Blackwood. Men det er det man ikke alltid skal ta sjansen på, det er fullt lovlig å underslå et ess hvis man ønsker det, og ikke makker vet mer enn motstanderen.

Hvilken som helst hjerter betet hvis Øst har esset, men har han damen, må Vest spille knekten. Vi kunne selvsagt ha nevnt dette med Blackwood i våre kommentarer, eller rett og slett endret Syds svar på fire grand til å vise ett ess til. Men det er det med plassen igjen, vi kan umulig komme inn på alle varianter i løsningen til en oppgave uten at det skal gå ut over annet stoff, og var ærlig talt ikke klar over at det var nødvendig å nevne dette.

Red.

Med alle i faresonen utviklet meldingene seg slik i en parturering:

Øst	Syd	Vest	Nord
2 ♠	pass	pass	Dobler
pass	3 ♣	Dobler	pass
pass	pass		

Vest åpnet med sparknekten, som han fikk beholde, og fortsatte med en ny spar til Syds ess. Kongen i kløver avslørte fordelingen, og Syd fortsatte med hjerter, som Vest tok med esset. Vest fortsatte med ruter ess og en ruter til Østs konge, og en ny ruter ga Vest stjeling. Hjerter fulgte, og bordet tok kongen. En hjerter ble stjålet, og kløverfinessen kom etterpå. Bordets siste hjerter ble stjålet, og dermed satt Vest igjen med damen og nieren i kløver, mens bordet hadde esset og tieren. Og Vest kastet alle kortene.

Pent spill av Syd. Men De har vel sett feilen i motspillet. Når Øst er inne på ruterkongen, skal han ikke fortsette med ruter for å gi sin makker stjeling. Han skal i steden spille spar og korte bordets trumf. Dermed er Vest sikret to trumfstikk, som i tillegg til de tre stikkene paret allerede har fått, sikrer beten.

Fra fjorårets verdensmesterskap vil jeg trekke frem et spill som ruver godt i regnskapet:

♠ kn-8-7-6	♥ E-kn-2	♦ D-kn-9-8-5-3	♣ —
♠ E-D-9-4-2	♥ D-9-7	♦ E-6	♣ kn-9-3
♠ K-10-5-3	♥ 10-4-3	♦ 7	♣ E-10-7-6-2
♠ —	♥ K-8-6-5	♦ K-10-4-2	♣ K-D-8-5-4

Italienerne kom i fem ruter og gikk bet. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♥	1 ♠	2 ♦
2 ♥	5 ♦	pass	pass
pass			

Spar kom ut, og bordet stjal. Kløverdamen fikk løpe til Øst, mens Nord kvittet seg med en spar. Øst fortsatte med ruter, og Vest tok esset og en ruter til. Siden fikk Chiaradia det for seg at Øst hadde hjerterdamen, og da det ble kastet en hjerter på den andre trumfrunden, valgte italieneren å prøve å droppe damen. Det gikk ikke, som De ser, og resultatet ble en bet.

Amerikanerne kom et trekk høyere, men vant til gjengjeld kontrakten sin:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	1 ♠	2 ♦
4 ♠	6 ♦	pass	pass
Dobler	pass	pass	pass

Friske meldinger, det får man si. Øst starter med spar også her, og bordet stjal. Fra Syd kom kløverkongen, men da esset ikke viste seg hos Vest, stjal Nord. Deretter ble spar og kløver krysstjålet til Nord var tom for spar. Til slutt prøvet spilleren hjerterfinessen, og da den holdt, var det bare å spille trumf for å presse ut esset, og forlange resten.

Et av de største svingspillene i turneringene sto engelskmennene for:

♠ 9-5-2	♥ 8-5-4	♦ 10	♣ 10-8-7-5-3-2
♠ E-6-3	♥ 2	♦ E-D-kn-5	♣ E-K-kn-9-5
♠ K-kn-10-7-4	♥ E-D-9-6	♦ K-9-3-2	♣ —
♠ D-6	♥ K-kn-10-7-3	♦ 8-7-6-4	♣ D-6

Engelskmennene kom helt opp i syv spar, slik:

Prøv Dem selv

For løsningene av disse oppgaver setter vi opp premier til de tre beste. Vinnerne kan velge mellom to kortstokker i etui eller 50 sigaretter. Vennligst oppgi på besvarelsen hva De ønsker.

Forutsetningene for oppgavene er vanlig Culbertson med Stayman, Blackwood og spørremeldinger. Dog er cuebids og Culbertson fire—fem grand tillatt hvis det brukes konsekvent. De som velger dette, må notere: «cue-bids» på hvert sett av løsninger. To eller tre setninger som kommentar til en melding er i orden, men ikke nødvendig.

Løsningene sendes Nils Rømmings Forlag, postboks 277, Oslo, innen 1. januar 1964. Bruk fortrinnsvis et 35-øres brevkort.

Løsninger til oppgavene i nr. 3

Løsning til oppgave nr. 1:

Syd har:

♠ E-D-9-7 ♥ E-D-8-4-3 ♦ 9 ♣ E-kn-3

Nord—Syd er i sonen, og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	2 ♥	pass
?			

To spar — 10 poeng. Tre spar — 9

poeng. Fire hjerter — 8 poeng. Tre kløver — 7 poeng.

En utgang bør kunne vinnes når makker kan løfte en hjerter til to. Men det er ikke sikkert at hjerter er den beste trumffargen, makker kan ha fire små spar og kongen tredje i hjerter slik at det kan bli avkast av kløvertapere på bordet i en eventuell spar-kontrakt.

Øst	Vest
1 ♠	3 ♣
3 ♥	3 ♠
5 ♠	7 ♠

Ruter kom ut. Konstam stakk og fortsatte med en spar til esset, og uheldigvis valgte han etterpå å ta finessen. Utvilsomt den største sjansen, men svært så uheldig for ham denne gangen. Syd fikk stikket og fortsatte med ruter, og en bet til var et faktum.

Amerikanerne stanset i seks:

Øst	Vest
1 ♠	3 ♣
3 ♥	3 ♠
4 ♥	5 ♦
5 ♥	6 ♠

Også her kom ruter ut, men Murray hadde selvfølgelig ingen grunn til å risikere noe i stjeleveien ved å la motparten ha for mange trumf igjen. Han tok esset og kongen i spar, og da damen falt, var det bare å legge opp.

Skal vi kritisere de engelske meldingene, vil vi nok si at vi synes fem spar hos Øst var litt drøyt. Tillegg til åpningen, ja vel, men renonsen i kløver hvor makker har hoppmeldt burde virke advarende. Men det er selvfølgelig lett å kritisere etterpå, og det er en kjent sak at det er atskillig nerver med i spillet i en så viktig turnering.

Den beste meldingen er derfor to spar, en melding som er ubetinget krav for en runde. Tre spar lar seg også høre, men er ikke nødvendig. Tre kløver har fått så meget som 5 poeng fordi meldingen er teknisk i orden. Men vi liker ikke meldinger på trekortfarger så lenge det finnes en helt naturlig melding til disposisjon.

De 15 første løserne hadde: Tre spar — 6. Fire hjerter — 5. To spar — 3. Tre kløver — 1.

Løsning til oppgave nr. 2:

Syd har:

♠ 7-6-4-2 ♥ E-D-7-5 ♦ 8 ♣ E-D-9-2

Alle er i sonen, og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♥	pass
2 ♥	pass	?	

To spar — 10 poeng. Tre spar — 9 poeng. Fire hjerter — 7 poeng. Fire kløver — 6 poeng. Tre kløver — 3 poeng.

Det bør være utgang i kortene når makker kan åpne og støtte i hjerter, men derimot er det slett ikke sikkert at kontrakten skal hete fire hjerter. Kanskje både fem kløver og fire spar er et bedre alternativ, ja det er til og med muligheter for tre grand. Foreløpig vet De ingen ting, og det gjelder derfor å finne en melding som krever fortsettelse. Nå er ikke to spar noen ideell melding, vi er svært lite begeistret for å melde en så tynn farge. Men tross alt er det ingen annen melding som er bedre.

De 15 første løserne foreslo: Tre spar — 7. Fire hjerter — 5. To spar — 2. Fire kløver — 1.

Løsning til oppgave nr. 3:

Syd har:

♠ K-2 ♥ K-8-7-6-2 ♦ D-72 ♣ kn-9-5

Øst—Vest er i sonen, og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	1 gr	pass
2 gr	pass	?	

Tre grand — 10 poeng. Tre hjerter — 6 poeng.

Selvfølgelig ville det ha sin interesse å vise femkortfargen i hjerter, men det er så alt for lett for å bli oppfattet som sign off, en tynn bønn om å få slippe tre hjerter og ingen ting annet. Og det er jo ikke meningen når makker oppfordrer til utgang og Syd sitter med absolutt maksimum av det makker kan vente etter de tidligere meldingene.

Derfor er bare en god melding ledig for Syd, nemlig tre grand, som i alle tilfelle fører til en brukbar kontrakt.

Av de 15 første leserne hadde 10 tre grand, 4 tre hjerter og en pass (som vi dessverre ikke kan gi poeng for).

Løsning til oppgave nr. 4:

Syd har:

♠ E-D-8-6-4 ♥ 4 ♦ E-D-2 ♣ kn-10-9-6

Øst—Vest er i sonen, og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♠	pass
1 gr	pass	?	

Tre ruter — 10 poeng. Fem kløver — 8 poeng. Tre spar — 6 poeng. Tre grand — 5 poeng. Fire kløver — 5 poeng. Tre kløver — 4 poeng.

Paret er absolutt i utgangssonen, og det gjelder å finne en melding som krever fortsettelse. Det er mange muligheter å velge mellom, men den eneste virkelig gode melding er tre ruter, som gir makker adgang til å fortelle nærmere om hånden sin uten at De risikerer stans. Sjansen for fire ruter er helt minimal, og skulle denne meldingen komme, er fem kløver en fin vei ut av vanskelighetene.

Av de 15 første løserne hadde 7 tre ruter, 6 tre kløver, en tre grand og en fem kløver.

Løsning til oppgave nr. 5:

Syd har:

♠ 9 ♥ 8-6 ♦ E-D-9-7-5 ♣ E-kn-10-8-2

Nord—Syd er i sonen, og meldingene er gått (Øst—Vest bruker svake to-åpninger):

Vest	Nord	Øst	Syd
2 ♥	2 ♣	4 ♥	?

Dobler — 10 poeng. Fire grand — 7 poeng. Fire spar — 5 poeng. Fem kløver eller ruter — 5 poeng. Pass — 4 poeng.

Øst—Vest er tydeligvis ute etter å lage vanskeligheter for Dem, og har også hatt en god porsjon hell i den retningen. Makkers frie to spar i sonen og Deres egen styrke forteller at Øst aldri har tenkt at fire hjerter skal kunne vinnes, han har bare hatt til hensikt å sperre Dem ute.

Hva har De og makker i kortene? Kanskje en utgang i kløver eller ruter, kanskje er tilpasningen så dårlig at ingen ting vil gå hjem. Hvis De vil tvinge makker til å vise den beste av de lette fargene sine, er kanskje fire grand et utmerket middel. Men vær ikke sikker, det er ikke lett for makker å forstå at det skal være spørsmål etter minorfarge og ikke Blackwood, eller hvilken form for essvnsing De nå velger å bruke.

Når sikkerheten for å finne fram til en god egen kontrakt er så liten, er det bedre å straffedoble motparten.

Av de 15 første løserne hadde 5 dobler, 3 fire grand, 3 pass, 2 fire spar, 1 fem kløver og 1 fem ruter.

Løsning til oppgave nr. 6:

Syd har:

♠ K-kn-9-7 ♥ 8-4 ♦ E-K-10-9-7-2 ♣ 4

Øst—Vest er i sonen, og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	?		

SOM ABONNENT ER DE SIKKER

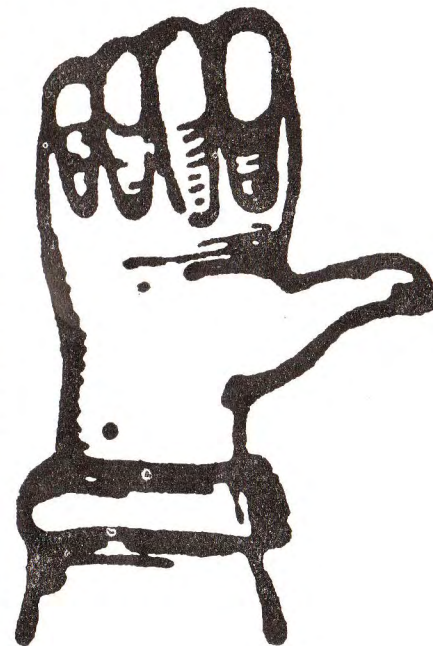
på å få alle numre av bladet. (De vet hvor ergerlig det er å spørre forgjeves etter et blad som man så forbasket gjerne skulle ha lest.)

DE SPARER PENGER

på å abonnere, hvis De er medlem av en bridgeklubb tilsluttet Norsk Bridgeforbund. Da koster årsabonnement kr. 25, mot kr. 30 for ikke-medlemmer, og kr. 3 i løssalg.

DET ER ENKELT Å ORDNE

— De sender oss kupongen på neste side i utfylt stand..

TIL BRIDGE-MAGASINET,
POSTBOKS 277, OSLO

Jeg bestiller herved abonnement på Bridge-magasinet. Abonnementsavgiften (kr. 25 for medl. av Norsk Bridgeforbund, kr. 30 for andre) følger pr. postgiro, postanvisning, sjekk (stryk det som ikke passer).

Navn:

Adr.:

Klubb:

OG HVORFOR IKKE SENDE
ET ABONNEMENT TIL EN
GOD VENN (ELLER FOR-
RETNINGSFORBINDELSE)

Navn:

Adr.:

Klubb:

Underskrift:

Dobler — 10 poeng. To ruter — 8 poeng. Tre ruter — 4 poeng.

Det er en viss mulighet for at makker har fire kort i spar, og i så fall er dobling en bedre melding enn to ruter. Hvis makker melder noe annet enn spar, kan De svinge over til ruterfargen etterpå.

Av de 15 første løserne hadde 9 dobler, 5 to ruter og 1 tre ruter.

OPPGAVER

Og så kommer de nye prøver. De vil være kjent for en del av leserne — de som deltok i Sandefjords Blads oppgave- og makkerpartturnering ifjor. Alle som deltok i turneringen fikk tilsendt 12 oppgaver som de skulle løse. Løsningene ble bedømt av bladets bridgeredaksjon og deltagerne ble derefter innkalt til en barometerturnering på Park Hotel i Sandefjord. Turneringen ble en stor suksess, og gjentas i år — vi kommer tilbake til den. Foreløpig utfordrer vi dem som ikke deltok i turneringen ifjor om å sende Bridge-magasinet løsningen på følgende utvalgte oppgaver innen 1. januar.

Vi starter med 4 meldeprøver. De er alle basert på Culbertson's system, og De sitter alltid SYD.

Oppgave nr. 1.

Med vest som girer har meldingene gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	Dobler	2 ♣	pass
2 ♠	Dobler	pass	pass
3 ♣	Dobler	pass	?

Hva vil De melde med denne hånd:

- ♠ D-kn-10-8-7-2
- ♥ D-8-2
- ♦ K-7-4-2
- ♣ —

Oppgave nr. 2.

Nord	Syd
1 ♥	1 ♠
2 ♣	?

Hva vil De melde med denne hånd:

- ♠ D-9-8-5-4-3
- ♥ 10-5-3
- ♦ E-K
- ♣ 8-5

Oppgave nr. 3.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	1 gr	2 ♥
3 ♦	3 ♥	?	

Hva vil De melde med denne hånd:

- ♠ kn-10
- ♥ E-7
- ♦ D-10-5
- ♣ 9-7-6-4-3-2

Oppgave nr. 4.

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♦	pass
?			

Hva vil De melde med denne hånd:

- ♠ E-kn-9-8-6-4
- ♥ —
- ♦ E-K-8-6-4
- ♣ 8-2

Og så over til spilleprøvene:

Oppgave nr. 1.

Som øst skal De spille 3 grand etter dette meldeforløp:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	1 ♠	1 gr	pass
2 gr	pass	3 gr	

Slik er kortene De får å operere med:

- V
- ♠ K-7-2
- ♥ E-8-6
- ♦ K-kn-3
- ♣ E-10-4-2

- Ø
- ♠ D-kn-10-4
- ♥ D-3
- ♦ D-9-6-4
- ♣ K-5-3

Syd spiller ut hjerter fem. Nord får stikket for kongen, og fortsetter med hjerter ni. Hvordan vil De spille?

Oppgave nr. 2.

- V
- ♠ E-kn-10-6
- ♥ D-kn-8
- ♦ 8-7-5
- ♣ K-6-2

- Ø
- ♠ K-D-5
- ♥ E-5-4
- ♦ E-6-4-3
- ♣ E-kn-5

Her skal De som øst spille tre grand. Motparten har ikke meldt. Syd spiller ut ruter dame. Nord stikker med kongen. Den får han beholde, men fortsetter med ruter to. Nå stikker De. Hvordan vil De fortsette?

Oppgave nr. 3.

- V
- ♠ D-kn-7-2
- ♥ E-K-D
- ♦ 8-6-4-3
- ♣ D-2

- Ø
- ♠ E-K-10-3
- ♥ 9-7-2
- ♦ 9-7-5
- ♣ E-K-4

Som øst har De her meldt Dem opp i fire spar. Motparten har ikke meldt. Syds utspill er kløverknekt. De stakk med damen på bordet. Alt ser bra ut, men nå trakk De spardame fra bordet, og nord var renons. Hvordan vil De spille?

Shake hands

En ufarlig inflasjon

Det er innvendt mot den nåværende beregningsmåten i lagturneringer at den favoriserer de store svingspillene og at ingen ting annet teller. Det er sagt at det er så dyrt ikke å melde en utgang, en katastrofe hvis man går en bet i en slem, og det er ikke måte på hvor hasardiøst preget beregningsmåten er.

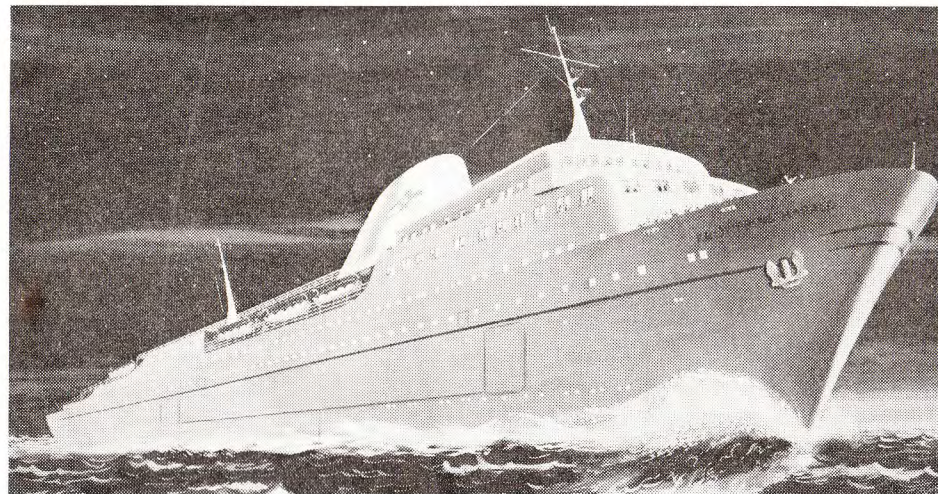
Tillat meg å erklære meg så uenig i denne betraktning som det går an å få blitt. Den nye beregningsmåten har skapt en inflasjon, men det er ikke så farlig fordi *balansen* ikke er røkket. Før den siste krigen kunne vi få en 20-pakning sigaretter for 1,10, mens vi idag må betale 4,40. Det betyr imidlertid ikke at vi er dårligere stillet enn før, fordi timelønnen er blitt så meget høyere. Jeg skal ikke trenge dypere inn i emnet, men bare slå fast at selv om prisen på varen er nøyaktig fire-doblet, vil man slippe unna med førre antall arbeidsminutter for å tjene nok til å kjøpe den i dag.

Det er den enkle loven som gjør at inflasjonen ikke er så farlig. Det sam-

me gjør seg gjeldende med den nye beregningsmåten. Om jeg ved en mislykket spilleføring mister 10 poeng mens jeg bare ville tapt 5 poeng på det samme spillet tidligere, gjør det ingen ting. Fordi sjansene til å ta disse tapte poengene i de neste spillene er presis de samme som tidligere. På den andre siden, om franskmennene tok bort to nuller på sine france, var kjøpekraften den samme som tidligere.

Men hvorfor er da poenginflasjonen kommet når det ikke spiller noen rolle? Nei stopp, det har jeg ikke sagt. Vi kommer nærmere robberbridge, og *overstikket* spiller en mindre rolle enn tidligere. Hvilket igjen vil si at man kan spille langt sikrere uten å bli straffet i form av en ekstra gunstig fordeling som gir den uforsiktede et ekstra stikk. *Den* spilleformen honoreres bare halvparten så meget som tidligere, det er der forskjellen ligger.

Omvendt kan man ta atskillige større sjanser i motspillet når det gjelder å finne frem til betevarianten.

Stor Bridgeturnering om «Skagerak-cupen 1963» på hyggelig sjøreise med M/S «Kronprins Harald» på tur Oslo – Kiel – Oslo

Høstens store og åpne «barometer-turnering» om «Skagerak-Cupen 1963», går av stabelen ombord i M/S «Kronprins Harald» fredag 22. november. Under oppholdet i Kiel vil spillerne kunne disponere tiden selv, og turneringen avsluttes på tilbakereisen søndag den 24. november.

Avreise Oslo fredag den 22. november kl. 13.30
Ankomst Kiel lørdag den 24. november ca. kl. 09.00
Avreise Kiel søndag den 24. november kl. 12.00
Ankomst Oslo mandag den 25. november ca. kl. 08.00

Rundturen for kr 200,— inkluderer:

- reise Oslo—Kiel tur/retur på turistklasse i 2-manns lugar
- middag på fremreisen
- frokost før ankomst til Kiel
- overnatting ombord under landligge i Kiel
- middag på tilbakereisen
- frokost før ankomst Oslo.

Tillegg for 1. klasse kr. 100,—.

Turneringen ledes av PER PETERSEN, og startkontingent er kr. 40,— pro pers. Foruten «SKAGERAK-CUPEN» — en vandrepokal som må vinnes tre ganger — er det oppsatt en rekke andre premier.

Shoppingbesøk i Kiel's berømte gå-gater — ideell for juleinnkjøp. Underholdning, dans og musikk, god mat og rimelige drinker ombord er blant de fornøyelser som De vil kunne glede Dem over på denne reisen.

Spør etter spesialbro-sjyre i reisebyråene I DAG, eller ring tlf. 41 76 70.

JAHRE LINE

den rette linje sydover — hele året

